

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/199/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200449
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8814200449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu U. X., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho vo D. nad U., B. č.XX/X proti žalovanému W. W., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v R., W. č. XXXX/XX o zaplatenie sumy 550,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 25.04.2014 č.k. 13C/118/2014-28 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom konanie o zaplatenie sumy 100,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 24.05.2009 do 11.04.2011 zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej účastníci dňa 23.04.2009 uzatvorili zmluvu o pôžičke. Na jej základe žalobca poskytol žalovanému sumu 550,- Eur. Podľa zmluvy pôžička mala byť zaplatená do 23.05.2009 a teda dňom 24.05.2009 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu. Zákonom stanovená 3-ročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 24.05.2009 a uplynula dňa 24.05.2012. Žalobca podal žalobu na súde až dňa 21.01.2014, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, a preto žalobe žalobcu vyhovené byť nemohlo.

V priebehu konania žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť a to o sumu 100,- Eur, ktorú mu žalovaný uhradil dňa 11.04.2011. V tejto časti preto súd prvého stupňa podľa ust. § 96 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. konanie zastavil. Čo do zvyšku v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného žaloba žalobcu bola zamietnutá.

Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Ako

dôvod uviedol, že dňa 11.04.2011 žalovaný uhradil žalobcovi časť pôžičky vo výške 100,- Eur. V uvedený deň zároveň uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky v čiastke 450,- Eur a tento za zaviazal uhradiť do 30.12.2011. Vzhľadom k tomu, že listina označená ako uznanie dlhu bola omylom založená do iného spisu asistentkou, táto sa našla až po pojednávaní.

Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ ide o listinný dôkaz datovaný dňom 11.04.2011, označený ako uznanie dlhu, ktorý žalobca predložil v odvolacom konaní, na tomto listinnom dôkaze sa jeho podpis nenachádza. Okrem toho, ako to vyplýva z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18.05.2010, v tento deň žalovaný uhradil na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 23.04.2009 žalobcovi sumu 100,- Eur. Je preto nelogické, aby dňa 11.04.2011 uznával dlh v sume 450,- Eur, nakoľko už len z dvoch v tomto konaní predložených príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že tento dlh musel byť ku dňu 11.04.2011 nižší ako je to uvedené v listinnom dôkaze predloženom žalobcom k jeho odvolaniu. Podpis na listine označenej ako uznanie dlhu je sfaľšovaný.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Žalobca svoj opravný prostriedok zdôvodnil existenciou listinného dôkazu označeného ako uznanie dlhu zo dňa 11.04.2011 (č.l.32 spisu), ktorý mal byť údajne omylom založený do iného spisu. Toto svoje tvrdenie ničím právne významným nepreukázal a navyše je v rozpore s vyjadrením žalobcu na pojednávaní konanom dňa 25.04.2014, kedy výslovne prehlásil, že žiaden doklad o písomnom uznaní dlhu v sume 450,- Eur nemá. Počas celého konania pred súdom prvého stupňa žiaden dôkaz o písomnom uznaní dlhu nepredložil, hoci už uznesením zo dňa 06.03.2014 č.k. 13C/118/2014-20 doručenom mu spolu s predvolaním na pojednávanie konané dňa 25.04.2014 bol vyzvaný na splnenie povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že všetky dôkazy musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Poučenie podľa ust. § 120 ods.4 O.s.p. bolo žalobcovi dané aj na pojednávaní konanom dňa 25.04.2014. Napriek tomu žalobca prehlásil, že žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemá. Žalobca ničím právne významným nezdôvodnil prečo uznanie dlhu nemohol predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na takto neskôr predložený dôkaz nebolo možné prihliadať, čo je zrejmé z ust. § 120 ods.4 O.s.p.

Čo sa týka námietky premlčania, táto bola správne posúdená. Žalobca svoj nárok na zaplatenie pôžičky uplatnil až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby vyplývajúcej z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, počítanej od lehoty splatnosti dlhu. V dôsledku dovolania sa premlčania zo strany žalovaného nebolo možné žalobcovi premlčané právo priznať (§ 100 ods.1 veta tretia Občianskeho zákonníka).

Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods.1, ods.2 O.s.p. rozsudok, s výnimkou nenapadnutého výroku o čiastočnom zastavení konania, ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešný žalovaný trovy odvolacieho konania nežiadal priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.